

Ἀκαλύπτως, φανερά, εἰλικρινῶς: Τῆς μιλοῦσε σὰ φίλος ποῦ ἄδολα κι ἀσκέπαστα μιᾷ μ' ἓνα φίλο.

ἀσκέπαστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀδκέπαστος Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) ἀσκέπαστους σύνηθ. βορ. ἰδιώμ. ἀσκέπαγος Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) ἀδκέπαγος Πόντ. (Ἀργυρόπ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) ἀδκέπαχτος Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀσκέπαστος. Παρὰ Βλάχ. τύπ. ἀνασκέπαστος.

Α) Κυριολ. **1)** Ἀκάλυπτος ἐνθ' ἄν.: Κοιμᾶται ἀσκέπαστος. Ἀσκέπαστη κατσαρόλα. Ἀσκέπαστο πηγᾶδι - πιθάρι - σταμνί - τσουνκάλι κττ. σύνηθ. Ἀδκέπαγο ἐν' ἡ μαερεία Ὀφ. Τὸ τδοφάριν ἀτ' ἀδκέπαγο ἐν' αὐτόθ. Ἀσκέπαστ' τέτζερ' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. ἀπλάκωτος **2**, ἄσκεπος **1**, ξεσκέπαστος, ξέσκεπος. **2)** Ἀκάλυπτος τὴν κεφαλὴν, ἀσκεπὴς Πόντ. (Ἀργυρόπ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. κ.ά.): Ἀδκέπαγος πορπατεῖ Τραπ. || Φρ. Ἐτρεξεν 'ς σὴ χαρὰν ἀζώσταρος κι ἀδκέπαγος (ἐπῆγε εἰς τὸν γάμον χωρὶς νὰ εὐτρεπισθῇ. Ἐπὶ γυναικῶν) αὐτόθ. Συνών. ξεσκούφωτος. **3)** Ἀστέγαστος ἐνθ' ἄν.: Αὐλὴ ἀσκέπαστη. Σπίτι ἀσκέπαστο σύνηθ. Ὀσπίτιν ἀδκέπαστον Κερασ.

Β) Μεταφ. **1)** Ἀσυγκάλυπτος Πόντ. (Τραπ.) — ΚΠΑ. λαμ. Γράμματ. 1, 61: Ἀδκέπαγον ἐπέμ' νεν ἡ δουλεία Τραπ. Πρέπει κάνεις νὰ ξέρη νὰ ξεχωρίζη τοὺς πρόστυχους πορνογράφους ἀπὸ τὰ στρογγυλὰ καὶ τ' ἀσκέπαστα λόγια τῶν Ἀριστοφάνηδων ΚΠΑ. λαμ. ἐνθ' ἄν.: **2)** Ἀπροστάτευτος Λεξ. Δημητρ.: Πέθανε κι ὁ παπποῦς τους κ' ἔμειναν ὁλότελα ἀσκέπαστα. **3)** Ὁ μὴ ἔχων ἐγγυητικὸν κάλυμμα εἰς μετρητὰ ἢ τίτλους, ἐπὶ παιγνίου ἐν χρηματιστηρίοις Λεξ. Δημητρ.

β) Ὁ μὴ ἔχων ἐγγυήσεις τῶν ἀπαιτήσεων του Λεξ. Δημητρ.: Ἐμεινε ἀσκέπαστος ἑκατὸ χιλιάδες δραχμές. **γ)** Ὁ μὴ προφθάσας νὰ ἔχη εἰς χεῖράς του τὰς ὡς προεπώλησεν ἐν παιγνίῳ χρηματιστικὰς ἀξίας Λεξ. Δημητρ.: Ὑψώθηκαν οἱ μετοχὲς ποῦ πούλησε κ' ἔμεινε ἀσκέπαστος.

ἄσκεπος ἐπίθ. Κρήτ. — ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρι. 67. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄσκεπος.

1) Ἀσκέπαστος **Α1**, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀσκεπο ἀχούρι Λεξ. Δημητρ. Μὲ τὴν παλάμη κατάστηθα, μ' ἄσκεπο κεφάλι, χαιρέτισαν τὸν καπετάνο... τὰ παλληκάρια ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. **2)** Μεταφ. εἰλικρινής, ἀνοικτόκαρδος Λεξ. Δημητρ.

ἀσκέρι τό, ἀσέριν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) ἐσέριν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀσέρι κοιν. ἀστέρι ἐνιαχ. ἀστέρι Μέγαρ. κ.ά. ἀστέρι Μύκ. ἀστέρι Τσακων. ἀσέρι βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καπ. (Σίλατ.) ἀστέρ' Πάρ. (Λεῦκ.) κ.ά. ἀσκιάρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀσέρις ὁ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀσέρι' Καπ. (Φάρας.)

Ἐκ τοῦ Ἀραβοτουρκ. *asker*.

1) Στρατιώτης Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Καπ. (Σίλατ. Φάρας.) κ.ά.: Ἄσμη.

Ὡς τ' ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς πολὺ τὸν τὸν ὠργίσθη, καλλικεύουν τ' ἀσέρια του καὶ πέφτουνε 'ς τὲς στραῖτες Σίλατ.

Νὰ κατακάτῃ ὁ κορνιαχτός, νὰ μετρηθοῦν τ' ἀσέρια ἄγν. τόπ. **2)** Στρατὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἡρθε - πλάκωσε - φάνηκε Τούρκικο ἀσέρι κοιν. Ἀναμαζώνω ἀσέρι (στρατολογῶ) Κρήτ. Ἐσῆβεν τ' ἀσέρι' ἀπέσ' 'ς σὴν Πόλ' Τραπ. || Ἄσμη.

Περικαλῶ σε, βασιλῆ, γιὰ νὰ τὸν πολεμήσῃς τ' ἀσέριν μας ἐν' ἑλιστὸν τῶ' ἐν - νὰ τὸ καταλύσῃ Κύπρ.

Καὶ παίρνει καὶ τ' ἀσέρι του νὰ πᾶ' νὰ πολεμήσῃ Νίσουρ.

Ρὲ Ἀναγνώστη στρατηγέ, μὲ τοὺς καλοὺς λεβέντες ἔλα, ὦρέ, προσκύνα με, μὴ σοῦ χαλῶ τ' ἀσέρι

Πελοπν. (Μάναρ.)

Ὁ βασιλεὺς ὡς τό 'κουσε πολὺ τοῦ βαροφάνη, μαζώβγει ἀσέρι τοῦ στερεῶς, ἀρμάδα τοῦ πελάου

Θήρ. **β)** Ἐπιρρηματ., εἰς τὸν στρατὸν Μακεδ. (Κοζ.): Τὰ πααίφ' φέτου ἀσέρι' τοῦ πιδὶ (τὰ=θά). **3)** Πλήθος ἀνθρώπων πολλαχ. καὶ Τσακων.: Ἡρθε πολὺ ἀσέρι πολλαχ. Ἡτανε ἀσέρι 'ς τὸ πανεῦρι Θήρ. Ἐναν ἀσέρι ἄδρωποι Πελοπν. (Μάν.) Ἐρχεται ἕναν ἀσέρι Νάξ. (Βόθρ.) Πεσοῦ ἀστέρι Τσακων. Τὸ λοιπὸ ἐξημέρωσε Κυριακή, μαζώχτηκε τ' ἀσέρι, οὐλο τὸ συνέδριο 'ς τὸ πλατύφορο (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. Ἀμα ἐκείνη τὸ φόρεσε 'ς τὸ δάχτυλό τη, τοῦ δίνει ἓνα φοῦσκο 'ς τὰ μοῦτρα ὀμπροστὰ 'ς τ' ἀσέρι (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. || Φρ. Ἐμαζώχτηκε γῆς κι ἀσέρι (πολὺς κόσμος) Πάρ. || Ἄσμη.

Θωρεῖ πάνω, θωρεῖ κάτω, κάνένα δὲν ἐθώρει

κ' εἰς τοῦ καλοῦ της τὴν αὐλὴ θωρεῖ πολ-λὸν ἀσέρι

Κάρπ. **β)** Ὁμιλος φίλων, οἰκείων, συντροφιά πολλαχ.: Πάει νὰ σμιζῇ τ' ἀσέρι του πολλαχ. Ἐχω δικό μου ἀστέρι ἐγώ! Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἐρχετ' ὁ δράκως μὲ τ' ἀσέρι δου κ' ἐγλεδούσανε (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. Συνών. παρέα.

4) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σύνηθ.: Τί κάνει τ' ἀσέρι σου; Βγήκε περίπατο μ' τ' ἀσέρι του. Ἐλα καὶ φέρε καὶ τ' ἀσέρι σου σύνηθ. Ἀς εἰ' γαλὰ τ' ἄλλο σας ἀσέρι! (εὐχὴ πρὸς γονεῖς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τέκνου) Πελοπν. (Οἶν.) κ.ά.

5) Ἐσμός, σμήνος πολλαχ.: Βρίσκει τὸ μέρμηγκα μὲ τ' ἀσέρι του (ἐκ παραμυθ.) Ἡπ. Ἐβγάλαν οἱ μελιτάκοι τ' ἀσέρι δως Κρήτ. Ἐλάτε νὰ δῆτε ἕναν ἀσέρι πουλλὰ αὐτόθ. Ἀπὸ τὸν ἀγέρα χάθηκε τὸ μισὸ ἀστέρι (τῶν μελισσῶν) Κύθν. Τὸ ζιμάρι ἔχει τὸ βασιλέα του, δὲν τὸνε βλέπεις μέσ' 'ς τ' ἀστέρι του (ζιμάρι=ἐσμός μελισσῶν) αὐτόθ. || Φρ. Βγάβ' ἀσέρι' (παράγει νέον σμήνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν μελισσῶν) Μακεδ. (Χαλκιδ.) **6)** Τὸ σύνολον τῶν νημάτων ἅτινα εἶναι τεταμένα εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστὸν Μέγαρ.: Τραυάω τ' ἀστέρι νὰ μὴ μοῦ δερδευτῇ τὸ διασίδι. **7)** Πληθ. ἀσέρια, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν οἱ παῖχται τοποθετοῦμενοι κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐφάπτεται ἡ ῥάχης τῶν καὶ κρατούμενοι διὰ τῶν βραχιόνων ἀνασηκώνουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀνταλλάσσουν στερεοτύπους τινὰς ἐρωταποκρίσεις Πελοπν. (Γορτυν.)

ἄσκεφτα ἐπίρρ. πολλαχ. ἄσκιφτα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄσκεφτος.

Ἀπερισκέπτως, ἀσυλλογίστως πολλαχ.: Ἀσκεφτα τό' καμε. Ἀσκεφτα πάει καὶ θὰ τὸ μετανοιώσῃ πολλαχ. Ἀμα πίνει κάνέννας καὶ λιγουλλάκι, κουβεντιάζει ἄσκεφτα Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. ἄσκημα **2**.

ἄσκεφτος ἐπίθ. σύνηθ. ἄσκιφτους βόρ. ἰδιώμ. ἄσσεφτος Κάλυμν. ἄσκεβος Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἄσκεπιος.

Ὁ χωρὶς σκέψιν ἐνεργῶν ἢ γινόμενος, ἀστόχαστος, ἀπερίσκεπτος ἐνθ' ἄν.: Ἀσκεφτος ποῦ 'σαι! Ἀσκεφτες κουβέντες. Ἀσκεφτο κορίτσι - παιδί κττ. σύνηθ. || Γνωμ. Ἀσκεφτος ὁ νοῦς, διπλὸς ὁ κόπος πολλαχ.

ἀσκεψιά ἡ, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. ἀσκεψία.

1) Ἐλλειψὶς σκέψεως, ἀπερίσκεψία. **2)** Πρᾶξις ἀπερίσκεπτος, ἐνέργεια ἀστόχαστος.

